

podem lamentar que no s'hi hagi adoptat una actitud més decidida en la renovació dels formularis de documents, que, com succeeix en altres sectors del món jurídic, fóra convenient actualitzar en les fórmules i el disseny.

Felicitem, doncs, l'autor i l'editor per aquest valuós llibre i esperem que futures publicacions permetin de continuar avançant en aquest mateix sentit.

Carles DUARTE

M. Dolors URGELL I XAMBÓ i Carola DURAN I TORT, *Vocabulari econòmic-administratiu*, Barcelona, Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, 1988, 235 pàgs., ISBN 84-393-0990-2.

El Departament d'Economia i Finances de la Generalitat ha editat un valuós vocabulari destinat a recollir els termes d'ús més freqüent en l'activitat del propi departament. L'obra té 2.788 entrades i s'estructura, després del pròleg del Conseller d'Economia, Josep Manuel Basañez, en una introducció (en què s'explicita el caràcter provisional de l'obra) i una llista d'abreviatures, un vocabulari català-castellà i un altre castellà-català, ordenats alfabèticament, i un vocabulari temàtic, en què s'agrupen els termes aplegats sota els epígrafs *economia, comptabilitat, dret financer i tributari, dret polític i administratiu, dret privat i general, dret processal i penal, termes comuns*; el llibre acaba amb una llista de locucions i adverbis i una bibliografia.

L'interès de la publicació no consisteix en l'aportació de noves solucions terminològiques, sinó en la presentació conjunta del vocabulari propi de les necessitats d'una àrea de treball dins de l'administració pública. S'hi observa un esforç d'incorporació de sintagmes nominals i de les decisions terminològiques d'aprova-

ció més recent per la Comissió assessora de llenguatge administratiu de la Generalitat.

Hi ha, però, aspectes discutibles dins del llibre, com ara el fet que en el vocabulari castellà-català no hi hagi indicació de la categoria gramatical de les entrades, una certa sensació de barreja entre termes i locucions (per exemple *tampó m/tan aviat com loc*), l'ambigüitat en la presentació de determinades equivalències (per exemple *devengar = acreditar* i a continuació *devengar = meritar* i després *devengo = acreditarment* i *devengo = meritació*, sense especificar si es tracta de sinònims o de formes diferents per a significats diferents), la utilització d'equivalències actualment bandejades (*auto = acte*, en lloc de la forma adequada *interlocutòria*, o *toma de razón = presa de raó*, en lloc de la forma adoptada *nota d'intervenció*) o la presència d'algunes petites incoherències (en català hi ha entrada *aliè* i no *altri* i en canvi s'inclou l'expressió *per compte d'altri*).

Aquestes observacions no ens han de portar, però, a una tergiversació del valor real del vocabulari, que

constitueix una aportació d'indiscutible importància per a l'extensió de la llengua catalana en la documentació econòmico-administrativa.

A més, el criteri seguit en la presentació formal del llibre el fa una obra de consulta còmoda i pràctica. En felicitem els autors i el Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, i esperem

que l'obra tingui la difusió i la utilització que ben justament es mereix i que permetrà l'extensió de l'ús de la llengua catalana en un àmbit, com és l'activitat econòmica, en què ha tingut certes dificultats d'implantació (per exemple a l'activitat borsària, a la bibliografia especialitzada, etc.).

Carles DUARTE